

QUEESTE

0

Is het mogelijk
(ergo, kanswaarde tussen
0 & 1) om zeg

een dwarsdoorsnede
te maken, via haiku's,
qua de domeinen

ontologie en
fenomenologie?! Als
poging, nee, missie,

met aandacht voor taal,
wereld (*whoa*, er is 'wereld'),
identiteit: kom,

ga zitten, ontspan,
met of zonder bloedeigen
muze op schoot; kruid

bitter, zoet, zuur, zout,
en proef - de tao in de bocht,
de te uit de kunst,

de thee fris en klaar,
de rest fruitig / kantiaans -
ene JLB

schokt de troon, PP
stoot een schreeuw uit zoals in
MD's meesterwerk,

gewoon een kwestie
van polair wisselwerken
met één en ander ...

I

Contact maken, god,
kortsluiting forceren, poeh -
geen zooi niet chronisch

zo. Correct of niet /
qua concept, wezenlijk om
het even. Alsof

niet alles met niets
connect, niets met alles, laat
het en/of neem deel.

Zwart de mode, wit
daarentegen, in toonaard
na toonaard, *depeche*

mode - kruislings de tijd
ontrollen, dwars de ruimte
peilen. Koelbloedig

de piramides,
mateloze kristallen,
poollichtig verlicht ...

Kalkwitte stranden,
koolzwarte letters daarop /
in een taal die men

niet leest, misschien eens,
ooit, nu zeker-weten niet,
toch?! Te schrijven

in het zand, spel met
de bedoeling om de sphinx
te strippen, totaal.

II

Als alles, als niets,
vrij van begin en/of eind,
zijn haiku's *three quarks*

for Muster Mark. Taak:
vezels spinnen tot draden;
draden knopen tot

perzisch kleedje. N.
zal getwijnd van trots wezen -
in theorie. De

praktijk weerbarstig:
collages, constellaties; vrij-
blijvend, slordig, een

(f)lauw rommeltje - help
mij, *papiepapoe*, doe iets,
draag uw steentje bij ...

was ik maar een mus,
de zon, de sterren, de maan,
een ei! Nie-dan, of-

wa? Springen over
de eigen schaduw, vereist
lenigheid van geest,

lijf en leden; men
moet grondig beseffen dat
de duizelsprong

van één panter door
twee *frameworks* tegelijk (vaak)
rammelt van liefde.

III

Muze, het aantal
lieden van wie ik hou, is
telbaar op één hand;

van u hou ik niet
minder, het is niet telbaar,
het is meer dan dat

en dit tezamen -
wijsbegeerte een *faux-pas*,
mijn wijsheid is niets ...

dan weten, voelen,
gloeiend oneindig houden
van wie u dan ook /

wezen mag - hoe ik
wou dat ik het u dichten
kon, openen kan,

kosmisch groots. Ik ben
de zon, de sterren, de maan,
stuk voor stuk niet, god

uit één stuk, welnee,
geheel gewoon volledig
mij, van nature

puur degene die
houdt van u, dieper dan diep,
wat om te lachen

zijt. Al met al: dans,
zing en schrijf en bewonder,
niet zonder ons, M.

IV

Samenhang smeden
qua dichtwerk opent opties,
geeft verstrengeling /

van dit, dat, jetje -
jux-ta-po-si-ti-o-neel
pielen - de taal wijst

de weg. Dus hoppa:
pak pen en papier, raak nooit
niet van de wijs, sluit

een haiku af als
turven vijf-zeven-vijf telt;
een reeks is af als

kloppen en tikken
het geheel minder maakt dan
niks meer doen; enne,

hoe zit het met het
klaar-zijn van een bundel? Zulks
staat danwel valt met ...

met M.? Met M.! Met
de bloeddorst van muggen, met
Hofstadter's wetje,

met pandapunten -
literatuurwetenschap
heeft er al met al

0,0 mee
te maken, 1,0
a t/m z.

V

Goddank, gelukkig,
't geheimste (b)lijkt geheim
te zijn gebleven ...

poëzie borgt het
centrum nergens, de
omtrek overal -

de inverse be-
helst *the great mess*. Orewoet,
oppert de muze,

formuleer met *schwung*,
definitie-inflatie
speelt geen rol, kortom,

ambigüiteit
de crux - louter vertrouwen,
dingen, relaties,

deels recursief! Terug-
koppeling, zoals het met
zonder wortelen ...

zeg wolken? Wolken
zijn niet met een standaard meet-
lat meetbaar, telbaar

zijn wolken ook niet,
net als nevels, dampen en
meer. Niks gemist? M.

meent het hare, ik
camoufleer mij met stuifsnieuw -
zo kenbaar als wat?

VI

Gelijk te wezen
aan lucht, water, aarde, of
aan de zon: rollen

rond de hemel; aan
mij in hoogsteigen persoon,
wie zal het zeggen:

ik niet. U ook niet,
niemand in het algemeen
of bijzonder, god ...

God, drieletterwoord /
waar ene A., dichter, wel
raad mee wist, zoals

Z., profeet, ook. Ik
(die bij atomen sliep) sta
met *beaten lach*

leeg te wezen, hol,
gat zonder rand, god zelve,
M. in het kwadraat!

Nu, een kwestie van
schrappen, schuiven en schaven –
rustig aan, en rap

een beetje! Tel je
vingers er maar op na, meld
waar het op staat uit

de losse pols, geef
het dan uit handen. De taal
hangt de vlag uit. Feest!

VII

Platoonse bundels
bestaan bij de gratie van
hun vermogen tot

scharnieren, loodrecht
om hun verticale as;
horizontaal draait

het om ijl weefsel;
diagonaal wijst zichzelf,
time & time again.

Wegmakerij, de
hermeneutische helix
loochenend, alsook

de juichende kreet
poetry shouldn't mean, but be,
alsmede god, de

hele rataplan,
vele kuren voor/tegen,
één dubbele troef:

enerzijds zandloper,
anderzijds kompas - ergo,
'no direction home'

een vingerwijzing,
ene wegwijzer richting
vereenzelviging

met de ene, het
enige, wees'lijk richtsnoer
qua gene einder.

VIII

Een winter aan zee,
met een afzijdig eiland
om naar te turen

en de zon niet warm-
er dan de maan. Een seizoen
in de hel misschien

zo gek nog niet, maar
of het beter is? De dag
dat de nacht tevoor-

schijn brak: het moment
dat uit de grond van de geest
(waar ze nog zeg zo'n

jaartje of dertien
in hadden moeten rijpen)
tig cicaden zich

tevoorschijn kropen -
een teken aan de wand voor
de ziener, voor de

gelijkmoedige
gast het gebruikelijke
gebeuren, toen, daar;

oh, alleen aan zee,
howling, zonder zelf- en/of
wilsbesef, gestrand -

waandelaar, baan door
the waste land, naar het knollen-
land, groen, *homeward bound*.

IX

Thuis bestaat niet, huis
is het kamp waar gewerkt wordt
aan het meesterwerk -

wel, werk'lijk werken
echt geen kunst - transpiratie
nah, goddelijke

inspiratie, met
vusten sterk spul voorhanden,
simpele nootje.

Daar, de dichter, aan
de slag, lallend, nog net niet
op omvallen, stug

versregels uitend,
woorden op het randje van
een gouden schaalje

wegend (complex) voor
de dag, of nacht, ze wist of
grist uit z'n vingers.

Handwerk?! Het spoken
voorafgaand aan het maken,
het maken volgend

op massief missen
van tig kansen, de muze,
het doel, gekkenwerk.

Maar! We gaan zien. Wij
gaan zien. Toch. Gun zo iemand
als niemand een thuis.

X

Soms wakker worden
uit het huis daar in het huis
hier, zelden tot nooit

andersom, toch steeds
even tasten waar het hier
is dan, zonder met

zekerheid na te
gaan of dat hier dit hier is,
of dit hier elders ...

In limbo bestaan
bestaat niet - elk hier globaal
hier, elk daar bijna

altijd daar waar het
hier huist; de herberg, groen, het
cordon sanitaire

voor *singulari-*
ties: zeven stukken tangram,
één stuk uit één stuk!

Zo'n stuk uit één stuk,
noch geen der stukken tangram,
congruent met mij,

gelijkend, commu-
tatief / communicerend,
andersom net zo ...

'ben jij het, ik?' niet
mijn kwestie, niet mijn circus,
niet mijn clowns, nergens.

XI

Ik, dé *changeling*, ben
zo mobiel als de maan, maar
waxing & waning

aan mij niet besteed;
m'n *enigste* meent de stroom
te zijn die zij zijt;

onze nazaten
zo talrijk als atomen -
zij dromen zichzelf

te wezen, zoals:
doorboorde goden, apen,
axolotls, krill,

absurde helden,
tutti-frutti - dit, een grap,
het tipje van de

sluier doet het 'm /
qua *bildung & enlightenment* -
komaan, ontmasker

onder het mom van
informatieverschaffings-
verplichting, kladder

als 'Spuit Elf' neon-
grafitti op de villa
van ET. Leef voor(t)

het leven, ga door
de tao, i-ching alsook de
tarot heen, en lach!

XII

Ha! Zeven schijven
richting verlichting zijn er;
energetisch te

worden wie men is -
juistem! Ruimte-tijd als schouw-
toneel niets dan een

sluier, geweven
rond het fractal-patroon van
enige road-blocks.

Blaas op de blokken,
ontblock uit-en-ter-na van
niets tot iets, ontkom

aan speculatie,
doe tig experimenten:
hoe ruikt de ruimte;

paarst de tijd; hup, jaag
één foton door twee spleten -
bedrijf alchemie!

Alchemie: niet om
goud uit lood te maken, suf
kinderspel, noch om

de steen der wijzen
eigenwijs te doen werken;
het gaat om iets on-

formuleerbaars, niet
buiten de regels om, niets
robuuster dan dat.

XIII

Wetenschap spelt het
domein der werkelijkheid,
poëzie waarheid;

waar het overlapt -
niet hoe kennis tot stand komt
over de wereld,

wel hoe kennis tot
stand komt in de wereld - uit
de wijsgeer zichzelf.

Wie, wat, waar?! Dromen
verzilveren, ontwaken,
doen zoals de dao

doet - pivoteren,
de muze voelt hoe, zij is
tot daar-aan-toe,

god, hoger honing,
mij is bekend met vorsen /
als mystiek proces,

te begrijpen als
evolutie in actie -
het kip-ei--probleem

behoeft geen krans: meuk
voor het volk, brood en spelen
voor de liefhebber,

voor de kenner niets
dan een magere mash-up
van laaghangend fruit.

XIV

Ergens diep verstopt,
in een holte, vacuüm-
verpakt, een schuilhoek

achter potdichte
gaten, waar jaren kruipen
met loggen tred, zwart-

geblakerd, kleurig
glas-in-lood--gebeuren; de
stilte gonst er, de

tijd-ruimte kromt er ...
daar, een pop, een ei?! Of er
beweegt, bewegen

kan, hoe en waarom,
weet niemand, voelt niemand, ziet
niemand, hoort niemand,

plots, vervaarzing van
een wimper - het alziend oog
spiedt in het rond, het

oor draait mee. De neus
snuivende, de poriën
door en door open ...

voorbij diepte, langs
tijden van toen, thans, en nu
zo het moment van

schuimbekkend er-zijn -
de boorling, tartend de wet,
overschreeuwt zichzelf.

XV

Het monster, zilver-
wit beestje, lijkt nergens op,
is geheel en al

zonder familie-
gelijkenis, eigenlijk
qua levensvorm een

prototype. Ach,
het zijnde schijnt overal
een bonte kijkdoos,

een stralend spectrum,
dubbel en dwars een ui in
optima forma,

idealiter
zonder kern in 't hart. Hier
niets van dat alles:

messy & sloppy
kraait de roerloze losbol
het uit, levendig

tot op het bot. Ik
dicht de gek, opent de gek,
fluistert de gek, zwijgt

de gek; elk onding,
af of niet, een ding om u
tegen te zeggen -

wee, ik meld het u,
heus, het is niet anders, god,
het is hoe het is.

XVI

Is, als in zijn? Zo
steekt één en ander, dit, dat,
wat niet al, in noch

uit elkaar: worden
het devies, wezen de gang
van zaken, het spoor

om op te richten,
vrij om links of rechts te gaan,
voor of achter, speels

op of neer. Vrijheid
om te vieren, kaders om
uit te breken, in

de gloria. Heb
het leven lief, beleef het,
open deuren om

door te gaan, richting
een kuil om snikkend in te
vallen, uit op te

staan, dan, door naar niets
dan het volledig' leven,
de zon in de pan,

uiterwaarden van
de kosmos ontdekken zo-
als het centrum zelf,

zich om en nabij
de muze begeven, er
achteloos toe doen.

XVII

Met de vlinderslag,
de mond vol dobbelstenen,
feiten droppen, het

quantumschuim kloppen,
kassie-zes (wieg danwel graf,
wie kent de term niet)

negeren - voluit
in het draaiend hart, de roos
seizoen na seizoen

delen met de vos -
oh, *memento vivere* ...
geen godentemmer

wil het anders doen,
laat het terloops gebeuren,
erop of eronder -

qua ontwikkeling
de constante te tonen
die aanwezig blijft:

M. / die mij mij maakt,
durf anders te zijn, het scheelt
precies hetzelfde,

plaats één en ander
in perspectief, uit de idee
van N. (eeuwige

wederkeer), kom kom,
verschijn in het rond, da's het
allermeest logisch.

XVIII

Dus, de cyclus van
eitje, rupsje nooitgenoeg,
cocon, vlinder, jah,

ter land, ter zee, en
in de lucht? Aarden een keus,
meent vurig koraal,

kwestie(s) om over
naar huis of thuis te tikken,
voldoende? Genoeg

roodgloeiend gevaar
om over te berichten,
indachtig het boek

van Lakoff: *women,
fire, and dangerous things* -
serieus werk. De

optie om dit of-
wel dat maar wat te laten
waaien geen probleem;

de vier windstreken
zijn bekend met 't *blowen*
van antwoorden, pf,

ze doen niet anders,
toch, het is de eer van de
troubadour te na

om het zo te doen,
integendeel, het is quatsch,
doodleuk *game-over*.

XIX

Cyclisch gebeuren
binnen een binair kader,
als bijna alles,

dus bijna niets niet;
buiten dit en dat gedoe /
non-dualisme:

meta-positie
ten opzichte van zichzelf,
wereld, goden! M.?!

M. bestaat niet, of
het moet zijn op de wijze
van niet-bestaan, en

hoe het ook zij, het
is om het even (*never
odd or even*), echt,

kunst, aldus het woord,
is niet echt; doch de dichter
maakt de taal tot waar!

Tot waar? Van waar? Voor-
waarts / mars! Feit is dat ook ik
niet besta noch ist:

quantum *by-proxy*
zonder te hebben bestaan -
zo gaan die dingen,

de dingen gaan zo;
muze, zeg er eens iets van,
kom op, in drievoud ...

XX

In drievoud zwijgt zij,
alsook in nul-, enkel- en
veelvoud. Geniaal

geval. De oerknal
gebeurt nu, hier - 'boem is ho'
niet aan de orde /

dus. Een lichtflits, een
luide knal, rook, de slag om
een paar kwadranten ...

één waarheidstabel,
vier opties, brengbaar in kaart
via logica:

M. bestaat niet, ik
geloof het niet; M. bestaat,
ik geloof het niet;

M. bestaat niet, ik
geloof het; M. bestaat, ik
geloof het. Amen!

Amen? Nog even
en de uiting van dat woord
wordt een gewoonte;

let op: het gaat om
openen, niet om dichtten -
elk punt eindpunt als-

mede vertrekpunt
in-één, de rest beweging,
steevast onbepaald.

XXI

Onbepaald? Of 'on-
bepaald' de lading dekt, als
woord of concept, wel,

mijn naam is haas (*well,
would a rose, or a fox, by
any other name ...*) -

het omgekeerde
even (on)waar, zoals geldt
voor elk truisme.

Pats! Spot een vlieger
(met volgers, volgelingen?!)
met een ladder, een

merel op een hert,
grazend, op de ruïne
van een toren, een

poeder-blauw kuiken
half uit het ei (m/v/x),
een windmolen, loos

geplaatst naast de strijd
van de eeuw tussen SP
en Lochie, niets naast

de wereldbrand - het
verschil tussen wieg en graf
nihil, de phoenix

wijst (levend bewijs)
de weg tussen de polen,
de duif koert: mark twain!

XXII

Anyway, het punt:
waar is een categorie
van likmevestje,

onwaar eveneens;
alles opgeteld niet meer,
niet minder dan nul -

de heilige drie-
eenheid categorisch een
unicum, tel maar ...

uitgeteld? Reset
monomane energie,
besta uit één stuk,

verdubbel de rest,
noem hoe aan gene zijde
van het zijnde M.

vertoeft, oh, hoe M.
aan gene zijde van het
onzijnde vertoeft ...

steevast aan gene
zijde van welke zijde
ook. Aldoor anders,

toch gelijk. Vertel,
de boomerang-beweging /
appeltje-eitje;

in nul dimensies
een onnavolgbaar verhaal,
glad onvoorstelbaar.

XXIII

Onvoorstelbaar? Dag
en nacht verdwijnen sterren
achter de vuurlijn

van de waarnemings-
horizon; het hoeft niet voor-
gesteld te worden,

het gebeurt gewoon,
gewoon is het echter niet,
zoals verticaal ...

noch diagonaal
het schuiven van wolken wit
door luchten blauw. Voort-

gang fictie? Zulks ligt
aan het perspectief, Nietzsche
leert het keer op keer

op keer. Omgekeerd
groeit het heelal, bloeit het ont-
wikkeling - dus toch

voortgang? Factcheckers
wijzen op het gebruik van
woorden, fantastisch

spul, in weerwil (of
in het verlengde) van het
betekenisweb

van de lezer. Feit:
voorwaartse gang & cyclisch
zijn van tweeën één!

XXIV

Rechtlijnig denken
in een ronde schedel, met
buiten het heelal ...

god - gelijkmaker,
deler, groot c.q. gemeen -
niks maken van niks,

alles van alles,
van iemand iemand maken
die diegeen niet is /

wordt. Word wie je bent
geheel niet van toepassing -
(doorhalen wat niet

van toepassing is);
wat wel van toepassing is,
zijn de polen on-

bewust en bewust,
en het spectrum ertussen,
continu ontzet -

brengt verschillend-zijn
groei en ontwikkeling tot
stand/halt - vrij, absurd?!

Vraag het aan vrijen,
vraag het aan absurden; vraag
het niet aan Bashō,

kikvorsman kwadraat:
*is uitzicht/inzicht 'n af-
stand die zich omkeert?*

XXV

Onmacht of onwil
om te veranderen; aan
vrijheid en keuzes

overgelaten
die ongefundeerd wezen
binnen de grens van

zichzelf?! Als eigen
weerhaak, qua ontwikkeling,
lijkt/schijnt 't alsof

'ik' (maskermaker!)
buiten zijt, buiten ruimte
alsook buiten tijd ...

buiten zelf zelfs. M.
uit de waarheid in tongen -
geen punt, de rode

draad allang gevlakt
uit het systeem / in eigen
persoon. Kiest of deelt

u maar: *hyposane*,
hypersane, met *sane* zoiets
als grijs qua wit-zwart;

genoeg over mij,
genoeg over goden. U,
zichzelve genoeg,

eigen inverse,
eigenlijk onsterfelijk,
eigengereide?!

XXVI

Tienduizend dingen,
de: bewustzijn, wereld, taal;
de ene factor /

totaal tot en met -
oneindiger niet, niets zo,
zo vanzelfsprekend,

als stilte, leegte,
vuur noch ijs, welke als dan
ook - steevast zichzelf ...

alsof ik besta,
bestaat, te schrijven over
een ik, geen ik, M.,

god, vice versa,
tau- c.q. aut-istisch be-
staan, qua ideaal,

in uitingen, als
onthechtingsoefeningen,
evenwichtsgedoe,

zoals nonkel Bob,
of Cantor. Doen 't devies,
op de wijze van

wu-wei (hoe anders?!),
stromen met het stromende,
het stromende zijn ...

een strootje bamboe,
wind fluit. U, één & ander,
het heelal gelijk?!

XXVII

Het heelal bestaat,
naar het zich laat aanzien - zijn
is gezien worden:

sterk: mij, onzichtbaar;
sterker: mij, zelf zonder zijn;
sterkst: mij, wezensvreemd;

de rest bestaat 't
te zwijgen, lezen doet men
aldoor, natuurlijk,

tussen de regels:
de blauwe-klif--kronieken,
de poortloze poort,

koans, B. en H.,
de neehoorn en de slangzaam,
de beats, het lied van

jah en amen! Dus,
dit werk, dat werk, wat niet al,
soleares, o,

sole mio. Zing,
universum, harmonie
der sferen, multi-

versum, canoniek,
iedereen is er, zomaar
iedereen, merk hoe

de vaandel wappert,
zie ons aan, legioen, *en*
masse / al-te-ga-der!

XXVIII

Schijnbaar, blijkbaar? God,
echt verschil maakt het niet,
idealiter -

de werkelijkheid
bestaat uit vele lagen,
fragmentarische

wisselwerkingen
te over, de structuur vaag,
emergentie troef;

hmm, allicht dat dit
geneste gebeuren van
eeuwigheid niets is

dan enig moment
in de geest van één ijle,
schizofrene god -

projectie? Zoiets
komt zonder greintje twijfel
uit de hoge hoed

van mos/tuimelkruid,
spul dat geen verschil erkent
tussen hier en daar,

elk op hun eigen
eigenwijze wijze - raak
reflexief! Ta-daaa:

het vliegwiel van de
Rube-Goldberg--machinerie
draait soepeltjes, *smooth*.

COLOPHON

*Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt,
op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n).*

<http://www.taalkunst.tk> - markiske@hotmail.com

Draaien is één ding,
echter, lekker doordraaien /
vergt de kunst van tig

tussenstappen, en,
een perpetuum mobilé,
of, een tijdmachien,

qua *free-energy*
nog een slag erger. Draaien
doen ze niet, zullen

ze niet doen, zoals
hare Rozenmond niet komt
uit haar bad, tenzij

men de wereld op
zijn kop zet, de taal uit haar
voegen trekt, om zo-

doende enigszins
beweging te krijgen in
het één en ander,

omdat, opdat ... het
maken van die schokkende
beweginkjes, vast,

buffering zeker:
een bug, een feature? Neem 't
door met Neo; de

matrix bestaat niet
zonder glitches, is hackbaar -
gok, wat is de kans?!